

НАРОДЕН ФЛОТ

ВЕСТНИК НА ВОЕННО-МОРСКИТЕ СИЛИ

СТАЛИН, 2 февруари 1951 г. Год. VII бр. 4

Другарят Георг Димитров ни завеща своя прекрасен живот, като образец на беззаветна служба на народа. Ние се кълнем пред него, че ще следваме неговите завети, ще вървим по неговия път, че от този път нито стъпка няма да отстъпим.

Из клегветното слово на др. В. Червенков

Клетва за беззаветна служба на социалистическата Родина

Само след няколко дни младите матроси и войници от Военно-морските сили ще положат клетва за беззаветна служба към народа Партията и народното Правителство. Те с гордост и чувство на лична отговорност пред Родината ще изрекат вдъхновените и вълнуващи слова на военната клетва, която занаяд ще бъде техният нерушим и свещен закон.

Полагането на военната клетва от младите матроси и войници от Военно-морските сили е най-тържествен и пламенен момент от техния военен живот. Тя обвързва боеца с най-важните задължения, от строгото и точно изпълнение, на които зависи неговата честна и преданна служба на народа и Родината.

Мощно и тържествено звучат свещените слова на клетвата: „Аз, гражданин на Народната република България, като въспявам в редовете в българската народна войска, тържествено се заклевам да бъда честен, храбър, дисциплиниран и бдителен войн, да пазя строго военната и държавна тайна, да изпълнявам безпрекословно всички военни уставни и заповедите на своите командири и началници“.

Честността и храбростта са и трябва да бъдат основни качества на войн от народната войска и флот, за да може той достойно да изпълни дълга си към Родината. Честно отношение към своите войнски задължения, честност и преданност в отношенията към началниците и към другарите си, смелост и мъжество в боя и пред лицето на всяка опасност - ето какви качества възпитава в себе си военнотружещият, ето какво изисква от него клетвата.

Високата бдителност спрямо проявите на класовия враг, на външните и вътрешни врагове на Родината ни и строгото съхранение на военната и държавна тайна са едни от най-важните и необходими изисквания към войн на народната войска и флот.

Най-строгата, желязна дисциплина е също едно от главните условия за боеспособността на народната войска. „Успехите в обучението и възпитанието на войската — учи великият Сталин — са немислими без здрава дисциплина и строг военен ред, подържането на които е най-главното задължение на целия състав на армията“.

Но със тези изисквания не се изчерпват задълженията на българския войн, които поема с полагане на военната клетва. „Смелостта — учи др. Сталин — казват превземала градове, но това е само тогава, когато смелостта, мъжеството, готовността към риск се съчетават с отлични знания“. За да изпълни своята клетва всеки военнотружещ е длъжен денонощно да работи за изучаване на военното дело, да усвои до високо майсторство, да овладее до съвършенство съвременната военна техника, като се учи във всяко отношение от опита на непобедимата съветска армия и военнотружещия флот, от сталинската военна наука.

Особено тържествено и вълнуващо звучат заключителните думи на военната клетва: „Ако наруша тази моя тържествена клетва, нека ме постигне суровото наказание на закона на Народната република и всеобщата омраза и презрение на тружещите се!“

В тези думи е отразено свещеното чувство на любов на българските войн-патриоти към своята Родина, готовността им да й служат беззаветно и смъртната им ненавист към нейните врагове, презрение към предателите.

Военната клетва звучи като призив към нашата войска и флот, към целия народ, да бъдат винаги готови да се вдигнат в защита на Родината, ако някой дръзне да посегне на териториалната ѝ цялост и национална независимост.

По примера на Съветските и наши герои — да станем достойни и верни бранители на Родината.

И в най-черните дни на монархо-фашисткото иго нашият трудолюбив народ неотслаби волята си, неотпусна ръце в тежката и неравна борба с врага за извоюване свободата и независимостта на своята Родина

Постъпвайки в редовете на народно-освободителната армия, партизаните полагаха клетва за вяност пред народа и Родината. Тази клетва те изпълниха с чест, нежалейки ни сили, ни младост, ни своя прекрасен живот. Тях не ги уплашиха нито люти зими, ни гладът, нито обезумелите фашистки шайки. Дадената клетва пред народа за тях беше свещен закон.

Смелият и героичен живот на партизаните и мъжественото понасяне на всички лишения и трудности, са прекрасен пример за достойно изпълнение на дадената клетва пред Родината.

Матроси и войници вдъхновявайте се и следвайте техния героичен пример!

Военна Клетва:

„Аз, гражданин на Народна република България, като въспявам в редовете на Българската народна войска, тържествено се заклевам да бъда честен, храбър, дисциплиниран и бдителен войн, да пазя строго военната и държавна тайна, да изпълнявам безпрекословно всички военни уставни и заповедите на своите командири и началници.“

Заклевам се добросъвестно да изучавам военното дело, с всички сили и средства да пазя военното и народно имущество и до последният си дъх да бъда предан на своя народ, на своята социалистическа родина и на народното правителство, да защита своята родина — Народната република България, и като войн от Българската народна войска се заклевам да защитавам родината си мъжествено, умело, с достойнство и чест, без да щадя кръвта си и дори живота си за постигане на пълна победа над враговете.

Ако наруша тази моя тържествена клетва, нека ме постигне суровото наказание на закона на Народната република и всеобщата омраза и презрение на тружещите се!“

ТЕ С ТРЕПЕТ ОЧАКВАТ ПОЛАГАНЕТО НА КЛЕТВАТА

Младите матроси от поделението на офицера Николов с трепет очакват денят за полагане на клетвата. Др. Атанас Костадинов Даскалски — отличник в стрелбата — говори с жар: „Посрещам деня в който ще трябва да положа клетва, като един от най-тържествените ми дни, защото ще обеща и ще се закълна да бъда до смърт верен на нашия трудов народ, тъй както

бяха верни и безстрашни Олег Кошевой, и хиляди именни и безименни младежи — герои. За стрелбата се подготвих усилено и системно. Резултатът ми е от 6 възможни, 6 в целта. Нека бъдат уверени моите другари, които работят в производството, че ние сме готови да защитаваме техния мирен труд“.

Др. Васил Макавеев, секретар на организацията на

ДСНМ, заявява: „Ний прочетохме клетвата на партизаните от отряда „Антон Иванов“ и клетвата на комсомолците от „Млада гвардия“, знаем как те изпълниха своята клетва. На нас също ни предстои такова полагане на клетва. С гордост и с готовност аз, като член на ДСНМ, ще заявя, че съм готов да отдам живота си за защита на моето отечество“.

лейт. Христов

Войниците от поделението на офицера Попов, с внимание разучават съдържанието на клетвата, с интерес слушат изнесените лекции, задават въпроси.

На централно място на

помещението е окачен художествен плакат в рамки, с грижливо изписани букви. Младите бойци, членове на ДСНМ, при изпълнение на предконгресната подготовка, повишават своето бойно май-

сторство и с трепет очакват най-тържественния момент в своя живот, в който ще обещаат пред Партията и народа, че ще бъдат до смърт верни на Родината.

Т.

С готовност и радост военнослужащите от Военно Морските Сили посрещнаха решението на правителството за откриване подписка за вътрешен заем.

След предаване по радиото съобщението за откриване подписката за вътрешен държавен заем, във всички части и подразделения на Военно морските сили станаха спонтанни и ентузиазирани митинги, на които всички военно-служещи единодушно и с радост одобриха това навременно решение на правителството и заявиха, че до един ще участвуват в заема за развитие на народното стопанство.

В редакцията се получи множество дописки и телеграми до др. Вълко Червенков и Министъра на народната отбрана, в които е изразена непоколебимата воля на военнослужащите от Военно морските сили, да подкрепят с всички сили това всенародно дело.

Те с радост

посрещнаха решението на правителството

С нескривана радост и висок ентузиазъм военнослужащите от поделението на офицера Папазов посрещнаха решението на Правителството да се открие подписка за държавен заем.

Веднага след изслушване по радиото постановлението на Министерския съвет, в столовата на поделението се състоя спонтанен митинг. Офицерът Парашкевов с кратко, но бойко слово откри митинга и призова всички курсанти, чиновници и офицери да се включат до един в държавния заем за развитието на народното стопанство. Накрая той заяви: „С участието си в заема ние още веднаж ще докажем на приятелите и враговете на нашия народ, че стоим твърдо и непоколебимо зад БКП и народното Правителство, начело с любимия Вълко Червенков и сме готови, ако се наложи с кръвта си да защитаваме нашата скъпа Родина.“

Тия думи на оратора бяха изпратени с бурни ръкопляскания и нестихващи скандирания „Червенков, Червенков!“ След това говори началника на поделението, който също с топли и възторжени думи призова присъстващите към масово участие в заема.

От името на курсантите, курсант Станчо Димитров, заяви, че той и неговите другари посрещат с радост решението на правителството за откриване подписка за държавен заем и до един ще участвуват в неговото покриване, защото „участието ни в заема — каза той — е участие в великото дело за изграждането на щастieto и благоденствието на нашата скъпа Родина.“

Митинга завърши с гласуване телеграми до другаря Вълко Червенков, министъра на Народната отбрана и великият миротворец, учителя и вождя на нашия народ и цялото прогресивно човечество любимия Сталин.

Ентузиазирани и проникнати от високо патриотично съзнание военнослужащите от поделението на офицера Папазов след митинга до един се включиха в подписката на заема за развитието на народното стопанство и само за 45 минути подписката бе приключена в цялото поделение.

Спонтанното и масово участие на военнослужащите от поделението на офицера Папазов в държавния заем неоспоримо свидетелства за тяхния висок патриотичен дух и съзнание.

За живота който утре ще бъде по-щастлив

Военнослужащите от поделението на офицера Орманов единодушно изразиха своята готовност да участвуват в подписката за заема за развитието на народното стопанство.

„Аз умирам за един живот, който утре ще бъде по-красив, по-щастлив“ — с тия думи на уста умираха в ръцете на фашистките палачи нашите другари — заяви др. Инджов — секретар на ДСНМ. От цялата си душа, аз внасям за заема 2000 лв. за по-скоро изграждане на този щастлив живот, по който твърдо ни води нашата Партия.

Матроси, старшини, чиновници и офицери в продължение на 30 минути покриха подписката за заема за развитието на народното стопанство — горди и щастливи, че и те могат да внесат своя скромнен дял в изграждането на прекрасната ни социалистическа Родина Б.

Почетна Колона за подписката по заема

Офицера Милушев	56,000	лв.
Ефр. Дико Димов — под. Михов	20,000	”
Чинов. Мария Алтънчева — под. Попов	13,000	”
Офицера Манасиев	80,000	”
Гл. ст. Йордан Попов	40,000	”
Ст. I ст. Марин Бекирски	20,000	”
Ст. II ст. Господин Вълчев — под. Арнаудов	40,000	”
Мл. лейт. Златев — под. Лефтеров	40,000	”
Офицера Жеков	90,000	”
Лег. Илия Бойчев — под. Минков	50,000	”
Чин. Пенка Маджарова — под. Попов	12,000	”
Ст. матрос Асен Георгиев — под. Титев	16,000	”
Мл. м. Марин Хр. Иванов — под. Николов	35,000	”
Гл. ст. Ради Радев — под. Титев	40,000	”
Гл. ст. Върбанов	40,000	”
Офицера Караатанасов — под. Папазов	50,000	”
Лейт. Желязков	40,000	”
Офицера Бобев — под. Милушев	45,000	”
Матрос Франц Адамов — под. Титев	15,000	”
Офицера Парашкевов	40,000	”
Офицера Попов	35,000	”
Офицера Папазов	40,000	”
Ст. лейт. Терзиев	30,000	”
Чинов. Гинка Ив. Николова — под. Попов	16,000	”
Ред. Ангел Василев — под. Портев	30,000	”
Ефр. Иван Делчев — под. Димитров	35,000	”
Поделение Титев — средно на матрос	5,000	”
” Михов	3,800	”
” Шопов	3,000	”
” Попов	2,500	”

ЗА НАШЕТО СТРОИТЕЛСТВО

Под лозунга „Всеки лев тухла за изграждане на социализма против военнлюбците агресори“, военнослужащите от поделението на офицера Михов, пристъпиха към покриване подписката за заема за развитието на народното стопанство. Желанието като буен пламък обхваляе всички.

„Чувствам гордост и чест, че участвам в заема на мира, за нашето щастливо бъдеще, записвам 8,000 лв.“ — развълнуван каза войника Георги Николов.

Ентузиазираните млади сърца приветствуват своя другар с „ура“.

„Другари, бил съм бригадир в Димитровград, работих, строих, знам как се гра-

оят заводи гиганти, язовири затова записвам спестените си 30,000 лв.“ — възторжено се изрази войника Ангел Василев Попов.

„Чувствам се щастлив другари, за нашето строителство записвам 8,000 лв.“ — смело заяви войника Митю Петров.

Ентузиазмът не стихва, войниците изразяваха предаността си към Партията и народа, с бистър поглед към бъдещето, допълваха записването.

„В подкрепа на нашата скъпа Родина и строителство повишавам записаната сума на 35,000 лв. против подпалвачете на нова световна война — прояви съзнателност ефрейтора Иван

Дончев.

Обхванати от ентузиазъм, народните офицери и сержанти записаха по две и три заплати. Офицерите Златев и Караянев записаха по 40,000 лв. Сержантите Кубадинов и Рафаилов — по 20,000 лв.

С възлнуваща радост войниците и офицерите слушаха информация, как нашата скъпа работническа класа с готовност подписва заема, след като другаря Лефтеров поздрави с отличен резултат войниците и офицерите.

С мощно войнишко „ура“ със скандирания „Червенков“, „Червенков“ подписката за един час бе приключена.

Терзиев

ДО ЕДИН СЕ ВКЛЮЧИХМЕ В заема на мира

репортаж

Да се проведе подписката за заема с най-масово участие, с възможно най-големи суми и в най-кратък срок — това беш е лозунг, който се поде от всички от поделението.

— Да докажем, че чувстваме заема като истински народен, да последваме примера на съветските другари, които с възторг, само за няколко дни припокриват своите заеми! — казваше главстаршината Матев.

— Да обявим съревнувание на всички подразделения, за най-бързо и масово участие в заема! предлагаше старшина I степен Петров.

И ето, събрани в помещението пред радиото, матросите, старшините, офицерите слушаха внимателно думите на министъра на финансите на Н. Р., др. Кирил Лазаров:

— Правителството е уверено, че новия заем за изграждане строителството на Родината ни се посреща с радост, от всички трудящи се...

На краткия митинг след това думите на др. Бобев за значението на заема потънаха в аплодисменти и нетърпеливи възгледи:

— Да започваме подписката, да започваме!

— Аз записвам сумата 15,000 лв. — взе думата старшина I ст. Аргиров и уверяваше другарите си, че още по-добре ще изуча специалността си, ще овладее до съвършенство оръжието, което народа ми дава, за да го браня.

— Нека сумата 40,000 лв., която записвам за заема, бъде моя скромнен дял в изграждане социализма в нашата страна, — заяви др. Матев.

— Записвам 35,000 лв. и призовавам на съревнувание др. Чифудов, — заяви др. Алексиев.

Настроението и ентузиазма се повишаваха още повече. Офицера Чифудов увеличи своя дял на 37,000 лв. Мичман Добрев записа 25,000 лв. и обяви съревнувание на старшините. Отзоваха му се другарите Кинов, Петров, Стаматов, Пеев...

Др. Сапунджиев, който беше представил специална диаграма за участието на отделните корабни и подпалвачете за заема едва успяваше да нанася измененията, които непрестанно постъпваха. А наоколо другарите следяха, изказваха мнението си.

Личният състав от поделението участвуваша в заема стопроцентово, Всеки даваше от сърдце своя скромнен дял в общото дело. Неостана офицер, старшина, матрос, който да не

е притежател на облигации от заема на мира. По-големи суми записаха др. Милушев — 56,000 лв. Бобев — 45,000 лв., Матев — 40,000 лв., Чифудов — 37,000 лв. Алексиев — 35,000 лв.

Др. Костов едва свършаше да отбелязва записваните суми и да дава да се разписват в подписния лист.

Провеждане на подписката приключи в минимално кратък срок — половин час. Сега беше ред да се прояви др. Тончев, който да отнесе съвдение за нея на командването. От рано приготвения му мотоцикъл чакаше и с последния подпис в листа той полетя, напред — печелейки минути, за да бъде изпълнено обещанието: Най-масово, с най-големи суми, в най-кратък срок да бъде завършена подписката за заема на мира в поделението на офицера Милушев. Показател за съзнание и политическа зрялост на военните матроси, които изцяло подкрепят всички мероприятия на народната власт, на БКП, на др. Червенков. Ст. Волин

В чест на II-рия конгрес на ДСНМ ТЕ УСИЛЕНО СЕ ГОТВЯТ ЗА КОНГРЕСА

Организацията на ДСНМ при поделението на офицера Нацкин, с помощта на партийната организация, е планирала така своята пред-конгресна работа, че в нея са увлечени и всички неорганизираните младежи. Резултатите от работата са налице. Само за 36 работни часа другарите Стойко Лалев, Георги Митрофанов, Тодор Торнев, Георги Христов, Йордан Йорданов и Цанко Бонев, са успели да угасят 56 тона вар. Едновременно с това, същите другари са извършили допълнителни ра-

боти във връзка с пролетната сеитба. Радостно е да се отбележи, че в чест на II-рия конгрес на Димитровския съюз на народната младеж другаря Цвятко Кочев е засилил още повече вниманието си, по гледането и храненето на добитъка при градината. Той редовно се отказва от градския си отпуск, за да остане при кравите и воловете. В чест на Конгреса организацията е развила и следната политико-просветна дейност: Изнесла е доклади, беседи и лекции с различна те-

матика, като: „БКП ръководител на ДСНМ“, „ДСНМ помощник и резерв на Партията“, „Силата на ленинското учение“, „Борческия път на ВЛКСМ“, „Борческия път на нашата народна младеж“, беседа за другаря Сталин, беседи за бдителността, за дисциплината и спретността и др. Тук трябва да се отбележи, че на докладите, беседите и другите събрания присъствуваха почти 98% от другарите—членове и нечленове на ДСНМ.

Г. Михайлов

С НОВИ ПОСТИЖЕНИЯ ПРЕД КОНГРЕСА

Трескава подготовка се извършва в поделението на ст. лейт. Соичев по случай ВТОРИЯ конгрес на ДСНМ. Изработени са лозунги и стен-табла. Навред са окачени извадки от проекто-устава. На тържествено събрание последния бе обстойно обсъден, след което с голям ентузиазъм бе проведен трудов полу-ден. В часовете по културно-масова работа се прочетоха статии и обещания във връзка със

конгреса. Всяка неделя уреждат спортни срещи между взодовете. Проведен бе шах турнир с младежите от гр. С., състезание между I-ви и 2-ри взвод за бързо разглобяване и сглобяване на тежка картечница „Шварц лозе“. В състезанието голяма бързина и техника показаха: мл. серж. Иван Евгениев Порчев който разглоби картечницата за 9 секунди и я сглоби за 33 секунди, мл. серж. Климент Димитров Момиров —

разглобява за 9 секунди и сглобява за 34 сек. След състезанието мл. серж. Порчев заяви: в чест на Втория конгрес на ДСНМ обещавам, наред със специалната подготовка, да овладее до съвършенство всички лични и колективни оръжия с което ще бъда достоен защитник на социалистическата ни Родина, възпитан в Димитровския съюз на народната младеж.

Военкор: ефр. Ангел Йорданов

В поделението на офицера Събев

В чест на II-рия конгрес на Димитровския съюз на народната младеж на 22 януари 1951 год. в поделението на офицера Събев се състоя тържествено събрание, на което секретаря на ДСНМ изнесе доклад на тема: „Борческия път на Ленинския комсомол“. В доклада се из-

тъкна, че между Ленинския комсомол и Димитровския съюз на народната младеж няма и не може да има принципиална разлика. Въодушевени от примера на комсомолците-бойци от съветската армия и в чест на II-рия конгрес на ДСНМ, другарите редници Колю Петров,

Васил Гатев, Пеню Славчев, Стоян Янев, Петър Петров и ефрейторите Иван Василев, Никола Кирязов, тържествено обещаха да станат отличници по бойната и политическа подготовка.

мл. серж. Орловски

Призивът на народа

Тъй като рухват през леда реките в пролетта,
тъй като вятърът през май обхожда долините,
народният могъщ призив за заем на мира
лети навред сега, запалил светлини в душите.

Да дишат в мир заводите по цялата страна,
и влакове тежкотоварни с гръм искри да мятат
под знамето развято с петолъчната звезда
засмени трактористки с песен да орат земята,

Да гледаш бъдещето наше — цяло в светлини,
към него пътищата да вървят напред, открити,
да станат дело нашите, най-скъпите мечти,
и слънцето на щастието ни да греи в зенита,

Да блеснат нивите ни в най-прекрасни цветове,
да ставаме от ден на ден по силни и богати,
към комунизма триж по-бързо да ни поведе
изпитаната в битки Димитровска партия,

Тъй както рухват през леда реките в пролетта,
тъй както вятърът през май обхожда долините,
народният могъщ призив за заем на мира,
лети навред сега, запалил светлини в душите.

ПЕТЪР ЛЪОЧЕВ

Другарска среща

На 21 януари 1951 година Полковното бюро на ДСНМ при поделението на офицера Николов организира в чест на II-рия конгрес на ДСНМ младежка среща в ДНВ между отличниците в поделението и ударничките от завода „1-ви Май“.

Срещата откри полк. секретар на ДСНМ при поделението с кратко слово.

Художественият колектив и танцовата трупа при поделението изпълниха кратка програма, след което от името на ударничките от завода „1-ви Май“ другарка а Цеца Узунова разказа как те се готвят за Втория конгрес на ДСНМ.—В своето слово между другото тя каза: „Нашите девойки в чест на II-рия конгрес поеха обещание, да пре-

минат от два на четири стана. Ние — каза тя — не се молим за мир, а воюваме за него, като дрезпъляваме производствените норми“.

След това от името на отличниците в поделението говори др. мл. матрос Ставрев. Той каза: „Ние в чест на II-рия конгрес повишаваме нашата морално-политическа и бойна подготовка, подпомагаме нашите другари и за конгреса ще имаме двойно повече отличници. Работете другари и знайте, че ние денонощно бдим и не ще позволим на никой да смущава мирният ви и творски труд“.

Срещата завърши с народни танци.

Военкор: Мерджанов

ДЪЛГ И МЪЖЕСТВО

„Аз винаги съм готов по заповед на съветското правителство, да излеза за защита на моята Родина — Съюза на съветските социалистически републики и като боец от Въоръжените сили аз се кълна да я защитавам, мъжествено, умело, с достойнство и чест, без да щадя своята кръв и живота си за постигане пълната победа над враговете“.

Тази своя клетва, — военната клетва — никога и при никакви обстоятелства не забравят нашите славни летци и моряци. С тази клетва те отиваха в бой, сваляха вражеските самолети, торпелираха вражески кораби, завземаха вражески градове. Те отстояваха честта и независимостта на своята Родина, те показваха на света чудеса на храброст и героизъм, те показваха образец за безстрашно изпълнение на военния дълг. Някой от тях, — не щадейки своята кръв и дори живота си, паднаха със смъртта на храбрите по бранните поля, но всички те — и сега живите строители на комунизма и отдалите своя живот в името на тази висока благородна цел, утвърдиха в годините на войната героичния характер на човека от сталинската епоха, жато неделима национална

черта на съветския народ.

Голямо място в тази велика епоха на борбата за свобода и независимост на нашата Родина, принадлежи на Военно-морския флот.

Имената на славните матроси, — изкусни водачи на торпедни катери, героични матроси от подводници, — нанесли удари на фашисткия флот; имената на беззаветно храбрите морски пехотинци завинаги останаха в нашата история и ще живеят вечно в паметта на нашия народ.

Панически страх обхващаше пленените хитлеристки войници и офицери при спомена за съветските моряци. Самият вид на пешия строй на моряците предизвикваше ужас у фашистките разбойници. Не напразно те наричаха морската пехота „черна смърт“.

Човекът в черна матроска рубашка и в безкозирка с лента на която със златни букви е написано названието на бойния кораб, стана синоним за героизма и безстрашието на съветския народ.

На 4 април 1942 год. в-к „Правда“ писа: „Не веднаж капитан-лейт. С. А. Осипов водеше в атака своите бързоходни торпедни катери.

Мъжественият моряк, когото другарите смятат един от най-опитните съветски катерници, е нанесъл на фашисткия флот чувствителни удари.

Веднаж звеното катери под негова команда се срещнало с голям морски керван. Един от нашите бомбардировачи запалил фашистки танкер. Димът от горящата нефт покрива пространството на много стотици метра. Получила се отлична димна завеса. Под нейното прикритие лейт. Афанасев приближил със своя катер близо до един кораб от охраната и го торпелирал. Разгорял се бой. Няколко самолета прикривали от въздуха колоната на вражеските кораби. Водата кипяла наоколо от падащите снаряди. Ловко маневрирайки и избирайки удобни позиции, използвайки пожарите на вражеските кораби и паниката сред техните екипажи, нашите моряци успешно вършели своята работа. Когато бил изразходван почти целият запас от снаряди и торпеди, Афанасев се приближил към един от вражеските миноносци и пусал по него своята последно торпе-

до. Истрелът бил точен — вражеският кораб се насочил към дъното. . .

В друг бой с пет вражески миноносци катерите, под командата на капитан-лейтенант Осипов, благодарение изключителната смелост на екипажите, нанесли на вражеските кораби чувствителен удар. В този бой били потопени два миноносца и един бил повреден. . .

Колко смелост и беззаветна храброст има у тези съветски моряци, носещи се срещу смъртта, колко военна пресметливост и умение, колко изкусен манювр в техните действия, колко желание има у тях да живеят за това, щото да победят!

Ст.-лейт. Владимир Поликарпович Гуманенко, като пусал лично три торпеда по фашистки крайцер, потопил огромен военен кораб. Какъв поразяващ пример на героично единоборство. Колко малък в сравнение с този легендарен двубой изглежда библейският мит за Давид и Голиат.

Колко хиляди Афанасевци, Гуманенковци, Осиповци и други морски богатири познава нашата Родина. Техните имена са записани със

златни букви в славната история на Великата отечествена война.

„Силата на нашата Червена армия се състои в това, че тя се възпитава от първия ден на своето раждане в духа на интернационализъм, в дух на любов и уважение към работниците от всички страни, в духа на запазване и утвърждаване мира между страните. . .“ — казваше др. Сталин още в 1928 год.

„И затуй, че това обстоятелство е източник на силата и могъществото на нашата страна, ще узнаят някога буржоата от всички страни, ако те се решат да нападнат нашата страна, защото ще видят тогава, че нашата Червена армия, възпитана в духа на интернационализъм, има безброй приятели и съюзници във всички части на света.

Тези пророчески думи на гениалния вожд се оправдаха във Великата отечествена война.

Целият свят ясно видя, че Съветската армия не само отстояваше независимостта на своето Отечество, но и възпитана в дух на интернационализъм, освободи народите на Европа от кафявата чума на фашизма.

Превод от руски

ПЕТ ГОДИНИ НАРОДНА РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ

На 30 януари 1946 г. Унгария бе обявена за народна република. Освободена от братската Съветска армия, Унгария бързо тръгна по пътя на своето всестранно обновяване и развитие и днес чествува своята 5-годишнина с големи успехи и завоевания.

Под ръководството на Партията на труда, работническата класа в Унгария успя да унищожи старата капиталистическа система — проведе национализация на фабриките, мините, банките и търговията, а земата премина в ръцете на тия, които я обработват, и решително тръгна по пътя на социалистическото планоностроителство.

Тригодишният народостроителски план бе изпълнен за 2 години и 5 месеца (от 1 август 1947 до края на 1949 год.), в резултат на който, Унгария не само възстанови напълно народното стопанство, но и значително надмина довоенното производство. По този начин, още в края на 1949 год. беше завършен възстановителният период и бяха създадени условия за преминаване към осъществяването на първия петгодишен план за изграждане основите на социализма.

Публикуваните сведения, за изпълнението на плана за първата година от петилетката — за 1950 год. убедително говорят за непрестанния ръст на Унгарското народно стопанство. Планът

на индустрията е изпълнен с 109% на тежката индустрия с 1105% и на леката с 108%. Общата промишлена продукция през 1950 г. в сравнение с тая през 1949 год. е нарастнала с 31%.

Работническата класа и трудовото селячество, въоръжени с великото учение на Маркс—Енгелс, Ленин—Сталин, под ръководството на Партията на трудящите се и на нейния вожд Матиаш Ракоши, постигна своето пълно обединение и нанеах съкрушителен удар на заговора на реакционерите Ференц Наги, кардинала Миндсенти, Ласло Райк и др.

С пламенен трудов ентузиазъм, унгарските работници от заводи, мини, предприятия гласуваха през 1950 год. вътрешен заем за изпълнението на своя петилетен план. Техният патриотизъм не е чужд за нашата работническа класа, която проля кръвта си по унгарската земя, против фашистките палачи за свободата и щастието на унгарския народ.

Под ръководството на Партията на трудящите се начело с др. Ракоши, опряна на икономическата помощ на Съветския съюз и сътрудничеството на народнодемократичните страни, братска Унгария с твърди крачки върви напред по пътя на изграждане щастливото бъдеще на своя народ за социализма и стои неотклонно на фронта на мира, демокрацията и социализма.

кап. лейт. Терзиев

КОЛОСАЛНИ ПОСТИЖЕНИЯ НА СЪВЕТСКОТО СТОПАНСТВО

Публикуваното съобщение на Централното статистическо управление при Съвета на министрите на СССР за изпълнението на държавния план за развитието на народното стопанство през 1950 година говори ярко и убедително за огромната жизнена и непобедима сила на социалистическия строй, за могъщата сила на идеите на Ленин и Сталин. В строго деловите цифри и факти са отразени самоотверженият труд на съветските работници, колхозници и интелегенция, могъществото на новата социалистическа техника, болшевишките методи и стил в работата, устремът на милионите съветски трудящи се към комунизма.

Както се вижда от съобщението, планът за общата промишлена продукция е изпълнен с 102%, като промишленото производство през 1950 год. е било с 23% по-голямо от това през 1949 год. Съветското стопанство е получило в повече редица основни промишлени стоки.

Съветският съюз е велика индустриална страна с мощна производствена техника. По наситеност на промишленото производство с техника Съветският съюз стои отдавна на първо място в света.

Над 600,000 изобретения и рационализаторски предложения са внедрени само

в промишлените предприятия през 1950 година.

Забележителни са и успехите на най-едрото, механизирано селско стопанство в света — съветското. Прилагайки изпитаното учение на Мичурин — Лисенко, то завоюва нови победи. С производството на седем милиарда и шестотин милиона пуда зърнени, храни задачата за повишаване на урожайността, поставена от следвоенната Сталинска петилетка, е изпълнена. Материално-техническата база на селското стопанство е разширена и укрепена. Само през 1950 год. съветското селско стопанство получи повече от 180,000 трактора (сведени към 15 к. с.), 46,000 комбайна, 82,000 камиона и над 1,700,000 прикачни земеделски машини.

В съобщението за изпълнение на плана за 1950 год. се казва кратко:

„През 1950 год., както и през предишните години, в страната нямаше безработица“.

Каква поразителна разлика между Съветския съюз и империалистическия лагер! В Съветския съюз е унищожена завинаги безработицата, непрекъснато расте броят на работниците и служещите в народното стопанство (само през 1950 год. този брой е нарастнал с 2,000,000 в сравнение с 1949 год.). Броят на частично и напълно безработните в капита-

листическите страни възлиза на няколко десетки милиона от които голяма част в САЩ. Но животът и на тези, които работят, е тежък и не радостен. Дори официалните данни на капиталистическите правителства показват, че доходите на трудящите се са по-ниски от довоенното равнище, докато цените на промишлените и продоволствени стоки са се увеличили няколкократно.

Великите победи на съветското стопанство са ярка демонстрация на мирната съзидателна политика на Съветския съюз. Във великата страна на Ленин—Сталин трудящите се вече осъществяват мечтата на човечеството — комунизма.

Учейки се от опита на Съветския съюз и следвайки неговият пример, страните на народната демокрация уверено изграждат основите на социализма.

Нашата страна постигне също големи успехи в промишлеността, селското стопанство и капиталното строителство. Трудещите се у нас изпълниха, а в много клонове преизпълниха плана за втората година от петилетката.

Нашите работници, селяни—всички хора на труда—виждат в огромните победи на Съветския съюз свои победи, свои успехи, победи и успехи на лагера на мира, демокрацията и социализма.

ОЩЕ ЕДНА СЪПКА

КЪМ ПЪЛНОТО ФАШИЗИРАНЕ НА ФРАНЦИЯ

Един ден след отпътуването на американския генерал Айзенхауер от Париж, бе обнародван декрет за забраняването върху територията на Франция на трите най-големи международни организации: Световната федерация на профсъюзите

(СФП), Международната федерация на демократичните жени (МФДЖ) и Световната федерация на демократичната младеж (СФДМ), чието постоянно пребиваване от тяхното създаване бе Париж. Парижкият демократичен печат преценява този прави-

телствен акт, като нова стъпка по пътя на фашизирането на страната.

Бюрото на ОКТ призовава френския народ да изрази безколебливо, своето възмущение, като иска отменяване на решението на правителството“.

Трудящи се от всички страни! Разобличавайте престъпните планове на подпалвачите на война! Разширявайте и укрепвайте могъщия фронт на привържениците на мира! Защитата на мира е дело на всички народи!

В разгара на втората контраатака на немците към Сабуров пропъля Масленников и попита няма ли у него бомби.

— Има—каза Сабуров, откочи и му даде бомба. Какво, всички ли изхвърля?

— Изхвърлях ги—каза Масленников с виновен тон.

— Как да домъкнат минохвърчащите тук, макар само две. Точно сега няма да дотрябват, а призори вече трябва да бъдат тук. Ние тук с тебе, Миша, ще устроим команден пункт и никъде от тук не ще отидем. Разбра ли?

— Разбрах—каза Масленников.

— Хайде, иди, кажи на минохвърчащите.

— Ей сега—каза Масленников. Той целия още живееше с треската на боя, не му се искаше да се махва.

— Алексей Иванович—тихо каза той.

— Какво?—откъсна се Сабуров от автоматата.

— Алексей Иванович, сполучливо ли върви настъплението там? Как мислите?

— Сполучливо—каза Сабуров и отново прикова автоматата към себе си: стори му се, че напред някой се движи.

— Ще ги заградят ли?—Попита Масленников, но не успя да получи отговор.

Из пролома отляво изведнаж излязоха няколко немци, все пак намерили в стената на къщата

незащитена пукнатина. Сабуров ги поръси с дълъг откос, автоматния диск се свърши. Потърси с ръка на поясока, където трябваше да виси ръчната бомба, но не я намери — току що беше я дал на Масленников. А немците дотичаха съвсем близо. Масленников иззад рамото на Сабуров метна бомбата, но тя кой знае защо не се пръсна. Тогава Сабуров хвана автоматата за дулото, широко замагна и с всички сила удари с приклада по мерналата се до него черна фигура. Той замагна с такава сила, че не се одържа и, като стонари автоматата на нещо трещящо и виещо, сам падна на лице напред. Може би именно това го и спаси—дългият светящ автоматен откос мина над него.

Масленников изстреля няколко пъти в тъмнината с нагана си и видя как някакъв немец замагна с автоматата си над лежащия Сабуров. Като хвърли празния наган. Масленников отстрани скочи на немеца, вкопча ръцете си в гърлото му и те двамата се затъркаляха по каменния под. Те се търкаляха като се стараеха да си хванат ръцете един на друг. Лявата ръка на Масленников попад-

на между два камъка. Той чу как тя хръсна и вече не можеше да движи. Последното, което усети беше нещо твърдо и студено, притиснато до гърдите му. На немеца се удаде да измъкне из поясока си парабела си, да го притисне със свободната си ръка до тялото на Масленников и няколко пъти подред натисна спусъка.

Опомнил се от падаването, Сабуров скочи и видя черно търкалящо се под краката му кълбо. После се раздадоха вистрели, кълбото се разкъса и голяма непозната фигура започна клечешком да се надига на краката си. Нищо не се намира под ръка на Сабуров, той откъсна от поясока си автоматичния диск, направо, както си беше, в калъфа и, като го хвана с двете си ръце, стовари го на главата на немеца веднаж, втори път, трети път с всичката си сила.

Дотичалите от съседното подземе автоматични вече лежах зад издедината на стената и стреляха. Контра атаката беше отбита.

— Миша! — викна Сабуров — Миша!

Масленников мълчеше. Като се наведе над земята и отригна мъртвия немец, Сабуров

звщари с ръце, докосна се до Масленников, опипа петлиците, ордена на Червената звезда на блузата, после се докосна до лицето на Масленников и отново попита: „Миша“. Масленников мълчеше. Сабуров още веднаж го попипа. На ляво до сърцето от мократа блуза лепнеше кръв по пръстите. Сабуров опита да повдигне Масленников. Мерна му се дивата мисъл, че ако веднага вдигне Масленников, така, че той да застои, то това е много важно, тогава навярно той ще оживее. Но, тялото на Масленников безпомощно увисваше на ръцете му.

Второ денонощие продължаваше генералното настъпление. В завоя на Дон, между Волга и Дон, в адската тъмнина на ноемвриската нощ, с трясък на желязо, пълзяха механизирани корпуси, потъвайки в снега, бавно се движеха камиони, вдигаха се в въздуха и се трошаха мостове. Горяха села и пламъците на ордейните вистрели се смесваха на хоризонта със светкавиците на пожарите. По пътищата, в сред полята, като черни петна лежахат труповете, успяли да се вкопаят само за една нощ.

Потъвайки в снега, нахлупили калпаците с наушниците, прикривайки се с ръце от вятъра, вървяха по снежните поля бойците — руската пехота. На ръце през преспите се търкаляха оръдия, сечаха се хамбари и се настеляха с дъските и гредите люлеещите се мостове през ямите.

Двата фронта в тая зима нощ, като двете ръце сключващи се по картата, се движеха, все повече се приближаваха един към друг, готови да се сключат в Донските степи, далечно зад Сталинград.

В това обхванато от тях пространство, в техните жестоки обятия имаше стотици хиляди немски солдати, имаше корпуси и дивизии с шабовете си, с генералите си, с дисциплината си, с оръдията си, с танковете си, с изкуствените си летища и самолетите си, стотици хиляди хора, все още сякаш справедливо считащи себе си за сила и в същото време представляващи вече нищо друго, освен утрешни мъртваци.

А във вестниците още в тая нощ набираха на лентите как-то винаги съдържаните съобщения на Съветското Информбюро, и хората, преди да си легнат да спят, слушайки последните новини по радиото, все още се тревожеха за Сталинград, още нищо не знаейки за това, взето с бой, военно шастие, което започваше в тия часове за Русия.